

[Bernhard Baunsgaard]

Må jeg så sige noget i anledning af hr. Wilhelms bemærkninger om, at det eksperimenterende var henlagt til børneteatre og opsøgende teatre. Ja men hvis man husker tilbage, hvordan socialdemokratiets stilling i sin tid var over for netop disse dele af dansk teaterliv, ved man, at de slet ikke havde ønsket at gøre noget særligt ud af det. Det var noget, som dengang VS og de radikale startede og senere fik støtte af SF til. Derefter bøjede socialdemokratiet sig, og så fik vi dog gennemført noget med, at vi fik særlige udvalgte og særlige tilskud til disse teatre.

Jeg vil gerne gå videre i, hvor tåbelig vor teaterordning er, og sige, at det, der sker i disse år, det, der er lagt op til under de seneste socialdemokratiske regeringer, er, at man via særlige ordninger under Arteordningen er stærkt i færd med at ødelægge vore børneteatre, simpelt hen ved at man trækker tæppet væk under dem, giver bedre tilskud gennem Arte, end børneteatrene i øvrigt kan gives. Det er derfor, det er så forfærdeligt, at man prøver på på nogen måde at foregøgle, at der ligger en kulturidé bag socialdemokratisk kulturpolitik.

Er det ikke også en fuldstændig horribel ting, at man fra socialdemokratisk side fortsætter med at give støtte i den form, man giver under Arteordningen, hvor man giver mest støtte til dem, der har bedst råd til helt at betale deres billet selv? Det er jo en vanvittig idé; jo dyrere billetten er, jo mere giver staten i støtte, og jo dårligere råd man har til at købe en billet, jo mindre giver man. Og til de helt små billetpriser overlader man det til teatrene selv. Er det udtryk for nogen anden form for kulturidé end dette, at befolkningen skal mores, så den ikke laver vrøvl?

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Et kort svar til fru Ingerlise Koefoed. Jeg agter i meget nær fremtid at tage et møde med teaterlovrevisionsudvalget, for at vi kan få afklaret, hvordan arbejdsgangen bliver, hvornår man er færdig, hvornår man gør hvad. Efter det møde vil jeg selvfølgelig orientere kulturudvalget; det vil jeg gerne give tilsagn om.

Til hr. Wilhelm kan jeg sige, at der ikke er tale om, at det er noget, vi lige har skyndt os at gøre, da vi så dette forslag. Jeg har ikke

den præcise dato – den kan jeg skaffe – men jeg husker det som, at min godkendelse af indstillingerne lå lige først i januar måned, så der har altså været i hvert fald 2 måneder før fremsættelsen af dette forslag til lige at checke, hvordan situationen var efter de nye indstillinger, der kom på det tidspunkt.

Lise Østergaard (S):

Det forbløffer mig at høre, at kulturministeren i så høj grad ønsker at forsvare den måde, som den gældende ordning for egnsteatrene fungerer på, en ordning, som jeg selv fandt uhyre frustrerende i den periode, hvor jeg skulle administrere den, ikke mindst fordi det netop viste sig så vanskeligt at finde en løsning på gældssanereringen, fordi de kommuner, der havde overtaget egnsteatre, ikke havde vist sig i stand til at få dem i gang. Det problem, som flere her har nævnt i debatten, er stadig uløst. Jeg fandt det umådelig frustrerende, at det ikke var muligt at løse det, og jeg må derfor undre mig meget over kulturministeren, ikke mindst når jeg tager i betragtning, hvilke meget positive udtalelser kulturministeren allerede i 1979 gjorde i debatten om lovændringen og om værdien af børneteatrene og de opsøgende teatre.

Det må også forbløffe mig, at kulturministeren vil give os det indtryk, at det i virkeligheden forholder sig meget godt, og jeg vil se frem til, at vi i udvalget får konkrete oplysninger, som kan gøre det klart for udvalgets medlemmer, hvordan situationen virkelig er for disse teatre i dag sammenlignet med, hvordan tilstanden ville være, hvis kommunerne fortsat kunne yde, hvad de havde forpligtet sig til og ønskede at yde, da de påtog sig værtskabet for et egnsteater.

Men så må jeg sige med hensyn til baggrunden for vores forslag, at den går ikke, kulturminister! Dette forslag er fremsat på grundlag af de oplysninger, som på det tidspunkt var til rådighed fra teatrenes side om deres situation i forhold til værtskommunen og om de virkninger, man deraf måtte udlede af bortfald af statslig støtte. Der var ikke andre informationer til rådighed på det tidspunkt, og de mange små pæne beløb, som kulturministeren omtaler er blevet tildelt det ene og det andet og det tredje af disse teatre, er jo beløb, der typisk bliver tildelt en bestemt torsdag eftermiddag eller tirsdag efter-